

Wjatoł tež nicžo wjazny nježadafche, hacž swojeho nana. A Robinson džeſche k njemu: Kał by bylo, hdy bychmoj ſebi ſašo cžołm wudželałoj a po twojeho nana dojełoj? — Kał wjeſeły Wjatoł na to bu, kał ſkafaſche a rejwaſche, to móžecze ſebi myſlicž. Hižo na druhi džen ſapocžeſchtaj cžołm džełacž, a jeju džełto ſpěchowafche nětko wjele lěpje, dnyli přeni ras, dokelž mējeſchtaj ſekery, pily a blóžka.

Gene dopołdnje, jako bēſchtaj pilnje wot ranja džełtałoj, pólka Robinson Wjatałka k morju po nopawu, ſo byſchtaj ſebi dobry wobjed pſchihotowałoj. Wjatoł njebē dołho precž był, jako zyle bjeſ dnha ſašo pſchibēža a wuſtróžany te ſłowcžka wujakota: Woni tu ſu! — Robinson ſo ſtróži a praſcheſche: Štó dha tu je?

O! o! jedyn, dwaj, tſi, ſchēſcž cžołmow! wotmolwi Wjatał tſchepotajo.

Robinson cžołpaſche rucže po poſtronkowym rēblu na horu wyſche ſwojeje jamy, hladaſche a widžeſche, ſo bēchu džiwi ſe ſcheſczimi cžołmami pſchijēli a pſchi jeho kupje ſaſtali, a chzychu runje na kraj wuſtupicž. Robinson, to widžawſchi, cžołpaſche rucže ſašo dele, pſchiſtupi k Wjatałkej a wopraſcha ſo jeho, hacž chze jemu pomhacž, je-li ſo ſo bjeſ nim a bjeſ džiwimi bitwa ſbēhnje.

S mojim žiwjenjom ſa tebje wojuju, wotmolwi Wjatał. Derje, wotmolwi Robinson, tał chzemoj ſ Božej pomožu jim jich žadławy ſkutk ſakaſacž. Kał to ſczinimoj, chzu cži duzy po pucžu powjedacž, nětko njeje tał wjele cžaſa k roſrncžowanju. A Robinson ſczahny najmjeńſchu kanonu na koleſomaj ležazu ſ pēſkoweho naſypa dele, wſa ſchēſcž tſēlbow, ſchtyri piſtolije a dwaj mjeczej, nabra tſēleſkeho procha a wołoja. Nětk wopaſa ſo kóždy ſ mjecžom, tykny dwē na-